

РЕШЕНИЕ

№ 2320

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 95 СЪСТАВ, в публично заседание на втори май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**

при участието на секретаря **ПЕТЯ М. Г.А**
като разглежда докладваното от **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**
Административно наказателно дело № 20231110203608 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от И. М. К., ЕГН *****, с адрес гр. ***, чрез адв. Т. Г., със съдебен адрес ***, против наказателно постановление № СО-Т-И-22-10-142/27.07.2022 г., издадено от Заместник-кмет на Столична община за извършено нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/. На основание чл. 36, ал. 1 вр. чл. 35, ал. 3 от Наредбата й е наложена глоба в размер на 300 /триста/ лв.

В жалбата се излагат аргументи за допуснати при издаване на НП нарушения на материалния закон и административнопроизводствените правила. Застъпва се, че от страна на АНО не бил изследван въпросът в какво качество е действало лицето, чиято административнонаказателна отговорност е ангажирана - в лично или в качеството на работник/служител на договорно отношение с юридическо лице-работодател. Прави се искане наказателното постановление да бъде отменено.

За проведеното на 02.05.2023 г. открито съдебно заседание страните са редовно призовани. Жалбоподателката не се явява и не изпраща представител, а въззиваемата страна се представлява от юрк. П..

В дадения ход по същество юрк. П. прави искане НП да бъде потвърдено. Намира нарушението и авторството му за доказани. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, респективно намаляване размера на адвокатското възнаграждение до определения от закона минимален размер, в случай, че жалбата бъде уважена.

Като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, и провери законността и обосноваността на атакуваното наказателно постановление, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол. Доколкото процедурата по връчване на наказателното постановление на

основание чл. 58, ал. 1 ЗАНН не е проведена законосъобразно, настоящият съдебен състав прецени, че следва да се приеме като подадена в срок, при което е процесуално допустима. Разгледана по същество, е основателна.

От фактическа страна се установи:

Към 24.04.2022 г. жалбоподателката И. М. К. имала сключен трудов договор с „****“ ЕООД за длъжността продавач-консултант. В това си качество на 24.04.2022 г. около 12:00 ч., в гр. София, район „****“, площад „****“ № 1, НДК, предлагала за продажба от името и за сметка на дружеството-работодател варена и печена царевича, чипс и други артикули, които били разположени на съоръжение за търговия на открито, представляващо преместваема метална конструкция - щанд, заемащ разгърнатата площ от около 4 /четири/ кв.м. публична общинска собственост /пешеходна зона/.

Съответното обстоятелство било възприето от свидетелките В. Х.- И. и Н. С., инспектори в „Столичен инспекторат“ към Столична община. Те се легитимирали пред жалбоподателката и изискали да представи разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район „****“. Такова не било представено от К., поради което свид. Х.-И. ѝ съставила АУАН № 22-10-142/24.04.2022 г. за извършено нарушение на разпоредбата на чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/. АУАН бил предявен и връчен на К., която го подписала без възражения. Писмени възражения били депозираны в законоустановения срок.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, като преценил възражението като неоснователно, при идентично фактическо описание на извършеното нарушение и дадена му аналогична правна квалификация съгласно чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, заместник-кметът на Столична община издал атакуваното наказателно постановление, с което на основание чл. 36, ал. 1 вр. чл. 35, ал. 3 от Наредбата наложил на жалбоподателката глоба в размер на 300 /триста/ лв.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелките В. Х.- И. и Н. С., и писмени - заповед № СО-РД-09-2540/12.12.2014 г.; заповед № РД-09-567/20.06.2013 г.; заповед № СО-РД-09-2027/29.11.2011 г.; длъжностна характеристика за длъжността „главен инспектор“ в районен инспекторат към Столичен инспекторат към Столична община; трудов договор № 4/09.01.2022 г.; длъжностна характеристика за длъжността „продавач-консултант“; справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ вх. № 22388223013606/09.01.2020 г.

Посредством показанията на разпитаните свидетелки се установиха времето и мястото на извършената проверка и обстоятелството, че К. била заварена да предлага за продажба описаните в АУАН и НП изделия. Съдът кредитира показанията им като обективни, последователни, логични и лишени от заинтересованост. Посредством тях се изясни, че процесните изделия били предлагани именно за продажба, доколкото свидетелките възприели пряко и непосредствено съответното обстоятелство.

Компетентността на актосъставителя и тази на административнонаказващия орган по издаване на АУАН и НП съдът прие за установени посредством представените писмени доказателства - заповед № СО-РД-09-2540/12.12.2014 г., заповед № РД-09-567/20.06.2013 г., заповед № СО-РД-09-2027/29.11.2011 г. и длъжностна характеристика.

Посредством приложените копие от трудов договор и справка от НАП за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ се изяснява, че към 24.04.2022 г. И. М. К. се е намирала в трудово правоотношение с „****“ ЕООД на длъжността продавач-консултант.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42, ал. 1 ЗАНН и 57, ал. 1 ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете по на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН. И двата акта отговарят на изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, съдържайки описание на твърдяното нарушение и обстоятелствата при извършването му, в това число времето и мястото, на които е осъществено. Налице е и редовна процедура по връчването на АУАН на жалбоподателката. Нередовното връчване на наказателното постановление от друга страна предполага допустимостта на обжалването му в настоящето производство, без да се явява самостоятелно основание за отмяната му, с оглед обстоятелството, че правото на защита е надлежно упражнено.

Предвид това съдът прие, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на жалбоподателката или да представляват формални основания за отмяната на санкционния акт.

Наред с това, въз основа събраната в хода на съдебното следствие доказателствена съвкупност се изясни безспорно, че на процесните време и място е била извършвана търговия на открито по смисъла на чл. 19 НРУИТДТСО върху площ публична общинска собственост, без разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район „****“ - възведено като административно нарушение съгласно разпоредбата на чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община.

Въпреки съответните фактически констатации обаче, според настоящия съдебен състав наказателното постановление следва да бъде отменено поради неправилно приложение на материалния закон. Съображенията за това са следните:

Действително жалбоподателката К. е лицето, което на посочените време и място - на 24.04.2022 г., около 12:00 ч., в гр. София, район „****“, площад „****“ № 1, НДК, предлагала за продажба царевица, чипс и други артикули от съоръжение за търговия на открито, заемащо площ от около 4 /четири/ кв.м. публична общинска собственост, без разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район „****“.

Независимо от това обаче, според настоящия състав отговорността ѝ е ангажирана незаконосъобразно, доколкото не е имала качеството „търговец“.

Съгласно § 3, т. 1 от ДР на Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, „търговец“ е лице по смисъла на § 13, т. 2 ЗЗП, или всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка. С оглед цитираната легална дефиниция, не съществува пречка в принципен план да бъде ангажирана отговорността на физическо лице.

Но в случая липсват обективните и субективни предпоставки за това, доколкото, предвид обстоятелството, че К. се е намирала в трудово правоотношение с юридическото лице, извършващо търговската дейност, именно спрямо последното е било важно изискването на чл. 23 НРУИТДТСО - при осъществяване на търговия на открито да притежава разрешение за ползване на място /по образец/, издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността. Предвид това обективната съставомерност на нарушението в случая не е изпълнена спрямо жалбоподателката, респективно и субективната такава, доколкото, като лице, намиращо се в трудово правоотношение с търговеца, от чието име и за чиято сметка е осъществявала продажбите, на К. не може да бъде вменено задължението да знае дали последният разполага с разрешението, изискуемо съобразно чл. 23 НРУИТДТСО. Доказателства за субективното ѝ знание относно въпросното

обстоятелство в хода на производството не се събраха.

Аргументът за ангажиране отговорността на жалбоподателката на основание чл. 24, ал. 2 ЗАНН също не може да бъде издаден, доколкото се доказва, че при осъществяване на дейността е действала именно в качеството на работник, и за сметка на „***“ ЕООД, с което имала сключен трудов договор. В този смисъл, К. безспорно е физическо лице, но правосубектността ѝ като физическо лице - гражданин, се различава от тази, която има като работник/служител в ЮЛ, което реално извършва търговската дейност. Следователно, ако наказващият орган е искал да я санкционира с наказание глоба в качеството ѝ на работник, извършил административно нарушение при осъществяване дейността на юридическото лице „***“ ЕООД, е следвало съответното обстоятелство да бъде изрично посочено при описанието на нарушението и при цитиране на основанията, ангажиращо отговорността. Наред с това, за да бъде ангажирана отговорността ѝ за виновно извършено административно нарушение, е следвало да се изследва и въпросът дали не са налице основания за приложение разпоредбата на чл. 25 ЗАНН - дали работникът не е действал при условия на изпълнение на неправомерна служебна заповед, дадена по установения ред, при което, и ако заповедта не съдържа очевидно за работника нарушение, последният не носи административнонаказателна отговорност. Всички тези обстоятелства не са изследвани нито от актосъставителя, нито от наказващия орган, въпреки че са били проверими. Игнорирайки ги и санкционирайки жалбоподателката в лично качество, като физическо лице, осъществяващо търговската дейност, наказващият орган е приложил материалния закон неправилно. Това обуславя извод за отмяна на атакуваното НП като незаконосъобразно. С оглед изложеното подадената жалба е основателна и следва да бъде уважена.

При този изход на делото е основателна и претенцията на процесуалния представител на жалбоподателката за присъждане на направените разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно изричното право на такова, регламентирано в разпоредбата на чл. 63д ЗАНН. Претендираният размер от 400 лв. е в законоустановения минимум поради което искането следва да бъде уважено в цялост.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. ал. 3, т. 1 вр. ал. 1 ЗАНН и чл. 63д ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № СО-Т-И-22-10-142/27.07.2022 г., издадено от Д. П. Б. - заместник-кмет на Столична община, срещу И. М. К. за извършено нарушение по чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /НРУИТДТСО/, за което на основание чл. 36, ал. 1 вр. чл. 35, ал. 3 от Наредбата ѝ е наложена глоба в размер на 300 /триста/ лв.

ОСЪЖДА Столична община **ДА ЗАПЛАТИ** на И. М. К., ЕГН *****, с адрес гр. ***, сума в размер на 400 /четиристотин/ лв. - направени по делото разноски, представляващи възнаграждение за адвокат за осъществяването пред настоящата инстанция процесуално представителство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____